

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare
și pentru modificarea și completarea unor acte normative**

Analizând proiectul de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.325 din 18.12.2019 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D1076/18.12.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare, precum și modificarea și completarea unor acte normative.

Conform Expunerii de motive, măsurile propuse vizează evitarea creării de presiuni suplimentare asupra cheltuielilor bugetare, printre acestea amintind menținerea indemnizațiilor funcțiilor de demnitate publică alese sau numite la nivelul acordat în anul 2019, interzicerea cumulului pensiei cu salariul în instituțiile publice, pentru pensionarii care beneficiază de drepturi de pensie plătite din fonduri publice, eliminarea taxei pe activele financiare, așa cum este aceasta instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, reintroducerea obligației de depunere a situațiilor financiare pe suport de hârtie până la data de 31 decembrie 2020, menținerea punctului de amendă pentru amenziile contravenționale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 la nivelul existent și stabilirea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare la un quantum de 30% din salariul de bază minim brut pe tară garantat în plată, interzicerea detașărilor din sectorul privat în instituțiile publice, renunțarea la cerințele legate de elaborarea suplimentară de capital pentru administratorii fondurilor de pensii, reducerea quantumului comisioanelor de administrare pentru

Casa de Pensii și ASF, eliminarea posibilității optării participanților între pilonul 1 și pilonul 2 de pensii.

2. În raport cu obiectul proiectului, considerăm că acesta este de natura legii organice, fiind aplicabile dispozițiile art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată fiind Senatul, ca urmare a faptului că sunt modificate legi organice în domeniul protecției sociale, cum este de pildă, Legea nr.127/2019 privind sistemul public de pensii.

3. Relevăm faptul că prin avizul pe care îl emite Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la unele măsuri propuse, este de analizat dacă prin reglementarea acestora nu se impune a se interveni și asupra altor acte normative în vigoare pentru a evita stabilirea unor dispoziții care nu sunt corelate.

Ca exemplu, menționăm că actualmente, la art.118 din Legea nr.263/2010, este prevăzut **regimul juridic al cumulului pensiei din sistemul public de pensii** cu venituri provenite din situații pentru care asigurarea este obligatorie, iar prin prezentul proiect se dorește interzicerea cumulului pensiei pentru limită de vârstă din sistemul public de pensii și a pensiilor de serviciu/indemnizații pentru limită de vârstă, anticipată/anticipată parțială, reglementate prin acte normative cu caracter special cu veniturile realizate, dar fără a se face vreo referire la articolul din Legea nr. 263/2010 mai sus amintit sau la respectiva lege.

Precizăm că această normă, care are un caracter permanent, nu se încadrează tematic după art. 41 din OUG nr. 114/2018, deoarece articolele care ar fi precedente cuprind măsuri aplicabile în anii 2019 – 2020.

De asemenea, deoarece prezentul proiect cuprinde numeroase norme de abrogare a unor elemente structurale din mai multe acte normative, este necesar a se avea în vedere posibilitatea existenței unor norme de trimitere la respectivele elemente structurale, caz care ar impune reformularea și a respectivelor norme de trimitere.

5. La art. I, pct. 5, este de analizat dacă prin abrogarea alin. (1) al art. 5, norma de la alin. (2) poate fi aplicată de sine stătător, sau este necesar a se interveni și asupra sa.

6. La art. I, pct. 11, considerăm că prin abrogarea alin. (1) al art. 28, norma de la alin. (2) nu poate fi aplicată de sine stătător. Se impune revederea acestei soluții.

7. La art.I pct.14, la textul preconizat pentru art.36 alin.(6), pentru precizia normei, este necesară inserarea sintagmei „prevederile art.18 alin.(1) din” înaintea expresiei „Legea-cadru”.

8. La art. I pct.16, semnalăm că în norma propusă pentru art. 41¹ se face referire la data intrării în vigoare a prezentului articol. Or, deoarece acesta se va încorpora în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.114/2018, act care a intrat deja în vigoare, se pot crea confuzii și suspiciuni de retroactivitate, mai ales în cazul republicării respectivei ordonanțe de urgență.

Sugerăm ca această măsură să fie reglementată ca un articol distinct al prezentului proiect, observație valabilă și pentru normele de la art. 42² și . 42³ care sunt în corelație cu norma propusă pentru art. 41¹.

De asemenea, considerăm că este necesar să se prezinte mai argumentat în expunerea de motive justificarea atât a adoptării soluției privind interzicerea cumulului pensiei cu salariu în instituțiile publice, dar și a instituirii unor excepții de la această măsură, excepții care ar putea fi de natură a crea discriminări între categoriile de persoane cărora li se va aplica această măsură (ca de pildă admiterea cumulului pentru persoanele care au o durată limitată a mandatului, stabilit prin Constituție).

Precizăm că actualmente în expunerea de motive nu se face nicio referire în sensul neaplicării măsurii interzicerii cumulului pensiei cu salariu în instituțiile publice pentru anumite categorii de persoane.

Totodată, în ceea ce privește măsurile preconizate la art.41¹-41³, precizăm următoarele:

a) măsuri similare se regăsesc în **propunerea legislativă privind regimul cumulului pensiilor cu veniturile salariale provenite din cadrul autorităților și instituțiilor publice** (b632 din 20.11.2018), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/6134/27.11.2018 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D1217/27.11.2018.

Propunerea menționată, avizată negativ de Consiliul Legislativ cu avizul nr.1239 din 28.12.2018, **a fost respinsă de Senat**, iar în prezent, se află în lucru la Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională.

Totodată, semnalăm că Secretarul General al Senatului a transmis spre avizare Consiliului Legislativ, cu adresa nr.B467 din 13.10.2017, o altă propunere legislativă având ca obiect stabilirea regimului cumulului pensiilor de serviciu din sistemul public de pensii cu unele categorii de venituri salariale sau asimilate salariilor, **în sensul**

permitterii cumulului salariului cu pensia doar dacă nivelul pensiei nu depășește cu mai mult de 50% nivelul câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor de stat, iar nivelul venitului net rezultat în urma cumulului nu depășește dublul nivelului respectivului câștig salarial mediu brut, pentru care a fost emis avizul favorabil cu observații și propuneri nr.956 din 10.11.2017. Propunerea a fost respinsă de Senat, iar în prezent, se află în lucru la Camera Deputaților, în calitate de cameră decizională.

Prin urmare, pentru evitarea adoptării unor soluții normative diferite, recomandăm dezbateră concomitentă a acestor trei proiecte de acte normative;

b) sub aspectul fondului reglementării, mai întâi, este de analizat dacă, prin adoptarea acestor măsuri, nu se vor genera **discriminări** între categoriile de pensionari, limitându-se dreptul la muncă al pensionarilor care ar dori să desfășoare activitate salariată sau similară în sistemul bugetar, măsurile fiind susceptibile să încalce prevederile art.16 alin.(1), coroborate cu art.41 alin.(1) din Constituția României, republicată, referitoare la egalitatea în fața legii, respectiv la interzicerea îngrădirii dreptului la muncă;

c) referitor la **dreptul la pensie**, consfințit prin prevederile art.47 alin.(2) din Legea fundamentală, prin Decizia nr.874/2010, Curtea Constituțională a precizat că: *„Pensia este o formă de prestație de asigurări sociale plătită lunar (...) în baza legii, inerentă și indisolubil legată de calitatea de pensionar, obținută în baza unei decizii de pensionare, cu respectarea tuturor prevederilor legale impuse de legiuitor. (...) dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile legii menționate, prin sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale. Acesta se organizează și funcționează, printre altele, și pe principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite (...) Aceasta înseamnă că pensia, ca prestație din partea sistemului public de pensii, intră sub incidența principiului contributivității.*

(...) Deși sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau asupra fondurilor de asigurări sociale (Decizia Curții Constituționale nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 45 din 22 ianuarie 2007), ele îndreptăţesc persoana care a realizat venituri şi care a plătit contribuţia sa la bugetul asigurărilor sociale de stat să beneficieze de o pensie care să reflecte nivelul veniturilor realizate în perioada activă a vieţii”;

d) având în vedere art.41 alin.(1) din Legea fundamentală care prevede că „Dreptul la muncă nu poate fi îngădit” şi că „Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupaţiei, precum şi a locului de muncă este liberă”, considerăm că normele propuse la art.I pct.16 sunt de natură să aducă atingere dreptului fundamental la muncă în însăşi esenţa acestuia.

Ca prim argument în acest sens, reiterăm ceea ce a statuat Curtea Constituţională în Decizia nr.82/2009, cu prilejul analizării excepţiei de neconstituţionalitate a dispoziţiilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.230/2008 pentru modificarea unor acte normative în domeniul pensiilor din sistemul public, pensiilor de stat şi al celor de serviciu, care - prin modificarea art.94¹ din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale -, institua o interdicţie similară de cumul al pensiei pentru limită de vârstă cu veniturile obţinute dintr-o funcţie remunerată de la bugetul de stat, şi anume: „prin dispoziţiile cuprinse în ordonanţă se interzice cumulul pensiei cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională desfăşurată în cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice şi, corelativ, se impune obligaţia persoanelor aflate în situaţia menţionată de a opta pentru pensie ori pentru veniturile realizate din activitatea profesională, altfel spus, de a renunţa la pensie continuându-şi activitatea profesională sau de a înceta activitatea profesională aducătoare de venituri şi de a-şi conserva pensia.

Interdicţiile şi obligaţiile impuse prin ordonanţă afectează prin limitare atât dreptul la pensie prevăzut de art.47 alin.(2) din Constituţie, cât şi dreptul la muncă consacrat prin art.41 din Legea fundamentală”.

¹ Alin.(3) prevăzând că „Pensionarii pentru limită de vârstă pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective, cu excepţia celor obţinute din exercitarea unor funcţii remunerate în cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice centrale şi locale, indiferent de modul de finanţare şi subordonare, precum şi în cadrul regiilor autonome, societăţilor naţionale, companiilor naţionale şi societăţilor la care capitalul social este deţinut integral sau majoritar de stat sau de o unitate administrativ-teritorială. În perioada încadrării pe funcţii remunerate în cadrul autorităţilor şi instituţiilor publice centrale şi locale, indiferent de modul de finanţare şi subordonare, precum şi în cadrul regiilor autonome, societăţilor naţionale, companiilor naţionale şi societăţilor la care capitalul social este deţinut integral sau majoritar de stat sau de o unitate administrativ-teritorială, plata pensiei pentru limită de vârstă se suspendă”.

Prin urmare, în considerarea prevederilor constituționale și a jurisprudenței invocate supra, interdicția propusă prin prezentul proiect constituie o **restrângere a dreptului la pensie și a dreptului la muncă**, restrângere care însă nu se realizează în condițiile stabilite prin **art.53** din Constituție, potrivit căruia:

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

Mai precizăm că, prin Decizia nr.1414/2009, Curtea Constituțională, pronunțându-se asupra constituționalității unei măsuri care viza interzicerea cumulului pensiei acordate în sistemului public de pensii, dar și sistemelor neintegrate sistemului public cu venituri salariale sau, după caz, asimilate salariilor realizate în sistemul bugetar² în cazul în care pensia depășea un anumit cuantum, a recunoscut competența legiuitorului de a **stabili un anumit prag valoric** al pensiei nete de la care se poate interzice cumulul, cu precizarea că legiuitorul nu poate acționa aleatoriu, fără nicio justificare obiectivă. Menționăm, însă că motivele care au stat la baza adoptării respectivei măsuri prin Legea nr.329/2009, respectiv criza economică în care se găsea România la acel moment, nu se regăsesc și în cazul prezentului proiect de lege.

Astfel, Curtea a statuat că: *„(...) încălcarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. Cu privire la stabilirea nivelului pensiei nete până la care poate opera cumulul la nivelul salariului mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, Curtea constată că acesta respectă condițiile de obiectivitate (este expres*

² angajator fiind o autoritate sau instituție publică centrală sau locală, indiferent de modul de finanțare și subordonare, sau o regie autonomă, societate națională, companie națională sau societate comercială la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat sau de o unitate administrativ-teritorială.

prevăzut de lege, previzibil și determinabil) și rezonabilitate (nivelul salariului mediu brut pe economie constituie o opțiune justă și echilibrată) impuse de principiul nediscriminării. În ceea ce privește proporționalitatea între obiectivul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite, se observă că, potrivit expunerii de motive care au determinat adoptarea prezentului act normativ, scopul acestuia este combaterea "crizei economice, fenomen mondial ce afectează structural economia românească", datele de natură financiară, precum și prognozele efectuate de autoritățile abilitate în domeniu conturând "imaginea unei crize economice profunde, care poate pune în pericol stabilitatea economică a României și, prin aceasta, ordinea publică și siguranța națională". Această situație a impus "adoptarea unor măsuri cu caracter excepțional, care, prin eficiența și promptitudinea aplicării, să conducă la reducerea efectelor sale și să creeze premisele relansării economiei naționale".

În acest context, întrucât urmărește interzicerea cumulului pensiei cu veniturile salariale sau asimilate, obținute în sistemul bugetar, fără a stabili un nivel al pensiei nete până la care poate opera cumulul, în absența întrunirii condițiilor de obiectivitate și rezonabilitate și proporționalitate, impuse de principiul nediscriminării și de prevederile constituționale din art.53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi, apreciem că măsurile cuprinse la **art.I pct.16** din prezentul proiect nu pot fi promovate în actuala redactare, limitând în însăși substanța lor dreptul la muncă și dreptul la pensie;

e) în plus, la textul propus pentru **art.41¹ alin.(1)**, pentru evitarea dubiilor în interpretare și a aplicării eronate a normei este necesară înlocuirea sintagma „acte normative cu caracter special” prin enumerarea actelor normative vizate.

Pe de altă parte, norma este incompletă și nu poate fi aplicată, deoarece face referire la „veniturile astfel realizate”, fără ca anterior să fie precizat unde ar trebui să fie realizate veniturile care nu pot fi cumulate cu pensiile;

f) la textul propus pentru **art.41¹ alin.(2)**, este folosită sintagma „pensionari cumularzi”, fără a fi definită, la alin.(1), regăsindu-se sintagma „beneficiarii dreptului la pensie”. Prin urmare, este necesară revederea textului;

g) norma preconizată la **art. 41² alin.(3)** nu are un caracter complet, nefiind prevăzută data de la care se va aplica respectiva cauză de încetare de drept și cine o constată, fiind necesară completarea în consecință a acesteia;

h) la **art.41³**, semnalăm că este instituită o obligație pentru angajator - de a lua măsurile necesare **constatării** cazurilor de cumul al pensiei cu venituri salariale sau asimilate -, însă angajatorul nu poate decât să ia act de o declarație a pensionarului și să întreprindă măsurile corespunzătoare, neavând posibilitatea legală de a constata el însuși cumulul; prin urmare, este necesară reconsiderarea textului;

i) sub rezerva celor de mai sus, din punctul de vedere al tehnicii legislative, pentru evitarea atomizării legislației și, implicit, pentru **respectarea principiului unicității reglementării în materie**, prevăzut la art.14 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru **evitarea paralelismului legislativ** interzis de art.16 alin.(1) din aceeași lege, ar fi trebuit ca măsurile preconizate la art.I pct.16, prin care se introduc art.41¹-41³ în Ordonanța de urgență a Guvernului nr.114/2018, să se regăsească în legi de modificare și/sau completare a actelor normative vizate din domeniul pensiilor. Drept consecință, ar fi trebuit să fie modificate/completate, în mod corespunzător, dispozițiile în vigoare și introduse soluțiile normative noi, cuprinse în articolele proiectului, după reconsiderarea acestora.

9. Referitor la **art. II**, considerăm că intervenția prin care se dorește abrogarea art. 86 – 89 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 să fie prevăzută alături de celelalte intervenții aduse asupra respectivei ordonanțe de urgență, adică în cadrul art. I.

10. La **art. VI, la partea dispozitivă a pct. 4**, pentru suplețea proiectului, considerăm că nu trebuie menționată secțiunea din care face parte articolul asupra căruia se intervine, observație valabilă pentru toate situațiile similare din proiect.

Referitor la intervențiile de la **art. VI** care se aduc asupra Legii nr. 153/2017, constatăm că după intervenția de la pct. 7, care se referă la anexa nr. VI, la pct. 8 - 13 se revine la intervenții aduse asupra anexelor I – V.

Ca urmare, este necesară revederea în întregime a art. VI, astfel încât intervențiile dorite să fie prezentate într-o ordine firească a elementelor de structură din cadrul Legii nr. 153/2017 asupra cărora se dorește a se interveni.

La **pct. 8**, semnalăm că în cadrul anexei nr. I, în cadrul capitolului II nu există norma marcate cu ajutorul articolelor. Este de analizat dacă nu se are în vedere capitolul I lit. B.

La **pct. 9**, pentru rigoarea exprimării, recomandăm reformularea părții dispozitive astfel:

„La anexa nr. II, capitolul II, la articolul 7 alineatul (1), literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

Reiterăm această observație și pentru partea dispozitivă a **pct. 10, 14 și 15.**

La **pct. 11**, deoarece art. 1, asupra căruia se intervine este structurat în două alineate, iar primul are doar două enumerări, considerăm că intervenția, care vizează modificarea lit. a) și b) ale alin. (1) și alin. (2) ale art. 1, trebuie să vizeze modificarea în întregime a articolului.

Ca urmare, recomandăm reformularea părții dispozitive astfel:

„La anexa nr. III, capitolul VI, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Reiterăm această observație și pentru partea dispozitivă a **pct. 19.**

La **pct. 17**, pentru o identificare mai precisă a notei al cărei pct. 4 se modifică, este necesară reformularea părții dispozitive astfel:

„17. La anexa nr. VIII capitolul II litera A punctul II punctul 2, punctul 4 al notei, se modifică și va avea următorul cuprins:”

11. La partea dispozitivă a **art. VII**, pentru respectarea uzanțelor redacționale, textul va debuta astfel:

„Art. VII – La articolul 2 alineatul (5) din ...”.

Totodată, din același considerent, sintagma „După litera v)” se va insera după sintagma „cu modificările și completările ulterioare”.

12. La **art. VIII, pct. 1**, partea dispozitivă se va reda astfel:

„1. Alineatele (2) și (3) ale articolului 9 vor avea următorul cuprins:”;

La textul propus pentru alin. (3) al art. 6, pentru o exprimare specifică stilului și limbajului normativ, textul se va reda sub forma:

„(3) Termenul în care rapoartele acceptate de sistem nu se mai transmit pe suport hârtie către Ministerul Finanțelor Publice și unitățile subordonate, se va stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

13. La **art. IX**, semnalăm marcarea eronată a punctelor, după pct. 4 fiind redat pct. 6; prin urmare este necesară corectarea marcării.

Totodată, pentru respectarea uzanțelor redacționale, părțile dispozitive se vor reformula potrivit următoarelor modele:

„...Alineatul (...) al articolului ... se abrogă.”;

„...Alineatul (...) al articolului ... se modifică și va avea următorul cuprins:”

Reiterăm această observație și pentru părțile dispozitive ale **art. XII.**

14. La partea dispozitivă a art. X, întrucât soluția propusă vizează o singură intervenție legislativă, sintagma „după cum urmează” din finalul textului, se va înlocui cu sintagma „și va avea următorul cuprins”.

Reiterăm această observație și pentru partea dispozitivă a art. XIII.

15. La art. XII, referitor la pct. 5 și 6, având în vedere că prin cele două intervenții legislative se urmărește modificarea alin. (1) al art. 60 în sensul înlocuirii cu dispoziția de la alin. (1¹) al aceluiași articol concomitent cu abrogarea acestui din urmă alineat, apreciem că ar fi indicat să se realizeze o singură intervenție legislativă care ar trebui să vizeze abrogarea alin. (1) al art. 60.

Drept consecință, punctele subsecvente se vor renumera.

16. La art. XIV pct. 2, în finalul alin. (1⁵), pentru corectitudinea reglementării, va figura actul normativ invocat, astfel: „Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare”

Totodată, la alin. (1⁶), trimiterea la alineatele anterioare va fi indicată sub forma „alin. (1²) și (1³)”.

17. La art. XV pct. 1, 3 și 4, pentru un spor de rigoare în redactare, sintagma „cu excepția cotei de 0,5% datorată Ministerului Tineretului și Sportului” va fi completată cu elemente necesare și suficiente pentru identificarea întregului la care se raportează această cotă procentuală.

La pct. 1, pentru un plus de rigoare normativă, recomandăm ca sintagma „în Legea educației fizice și sportului” să fie înlocuită cu „de art. 70 alin. (1) lit. b¹) din Legea educației fizice și sportului”.

Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare.

De asemenea, la pct. 4, în cadrul alin. (3) și (5) ale art. 400, propunem ca, pentru suplețea redactării și evitarea repetițiilor redundante, sintagma din finalul textelor „prevăzută în Legea nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare” să fie eliminată.

Pe de altă parte, pentru rigoarea exprimării, sugerăm ca la alin. (4), sintagma „accizele, inclusiv cota de 0,5%...” să fie înlocuită cu „pot fi restituite accizele plătite la bugetul general consolidat, inclusiv cota de 0,5%...”.

În plus, la alin. (5), pentru claritatea redactării, sintagma „accizele, inclusiv cota de 0,5%...” este necesar a fi înlocuită cu „accizele restituite, inclusiv cota de 0,5%...”.

18. Referitor la art. XVI, având în vedere că intervențiile operate asupra Legii nr. 123/2012 sunt doar de natura modificărilor, sintagma

din finalul părții introductive, respectiv „se modifică și se completează” va fi înlocuită cu „se modifică”.

Pentru aceleași considerente, potrivit uzanțelor normative, enunțurile punctelor arabe vor fi reformulate astfel:

„Alineatul ... al articolului... va avea următorul cuprins:”.

În ceea ce privește dispozițiile de abrogare, întrucât acestea se dispun de la aceeași dată, distinctă de cea a intrării în vigoare a prezentei propuneri, pentru evitarea caracterului redundant al redactării și în conformitate cu normele de tehnică legislativă, se impune ca acest aspect să fie evidențiat într-un articol roman distinct.

Prin urmare, pct. 5 și 9 vor fi redatate potrivit modelului de mai jos:

„Alineatul ... al articolului... se abrogă.”

În aceeași ordine de idei, după pct. 11 va fi introdus art. XVII cu următorul cuprins:

„Art. XVII. – Dispozițiile art. XVI pct. 5 și 9 se aplică începând cu data de 30 aprilie 2020.”

În continuare, articolele subsecvente vor fi renumerotate în mod corespunzător.

19. O situație similară poate fi constatată și în cadrul actualului art. XVII, care va deveni art. XVIII, cu privire la pct. 1, referitor la intervențiile asupra alineatelor art. 2.

Analizând ipoteza reglementată la pct. 1, observăm că alin. (3³) este asemănător actualei norme de la alin. (3) al art. 2.

Așadar, pentru respectarea dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe alineate din același act normativ, propunem ca pct. 1 să fie reformulat și divizat în două enunțuri, urmând ca stabilirea datei de la care aceste dispoziții devin aplicabile va fi realizată printr-un articol roman distinct.

Prin urmare, recomandăm următoarea restructurare a actualului pct. 1:

„1. Alineatul (3) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:” și

„2. Alineatele (3¹) și (3²) se abrogă.”

Totodată, partea introductivă a actualului art. XVII va indica în final și operațiunea modificării, iar punctele arabe subsecvente intervențiilor de la pct. 1 și 2 vor fi renumerotate în mod corespunzător.

La actualul pct. 2, care va deveni pct. 3, în cuprinsul alin. (1¹) al art. 9, precizăm că sintagma „autoritate de reglementare” nu este uzitată

în actul normativ de bază, astfel încât propunem înlocuirea acesteia cu abrevierea „ANRE”.

Având în vedere că la actualul pct. 3, care va deveni pct. 4 se reiterează dispozițiile cuprinse în art. 9 de mai sus, pentru evitarea paralelismului legislativ, propunem următoarele reformulări:

„(1¹) Prevederile art. 9 alin. (1¹) se aplică în mod corespunzător și pentru calculul tarifelor de transport și distribuție a gazelor naturale. Informațiile obținute de alte autorități, ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor proprii sunt puse la dispoziția ANRE în cel mai scurt timp posibil, de la data solicitării acesteia, în vederea consultării.

(1²) Prevederile art. 9 alin. (1²) se aplică în mod corespunzător și în domeniul gazelor naturale, al eficienței energetice și al integrării producției de gaz la scară redusă și la scară largă din surse de energie regenerabile, precum și a producției distribuite, atât în rețelele de transport, cât și în cele de distribuție.

După actualul pct. 3, care va deveni pct. 4, va fi inserat un nou articol roman, cu următorul cuprins:

„Art. XIX. – Dispozițiile art. XVIII pct. 1 și 2 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2020.”

Astfel, articolele subsecvente vor fi renumerotate în mod corespunzător.

20. La actualul art. XX, la partea introductivă, legea menționată va fi indicată mai întâi cu nr. și anul adoptării, apoi cu titlul.

21. La art. XXI, menționăm că propunerea de transferare, către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, a sumelor necheltuite din bugetul ANRE pe anul 2019, este susceptibilă de critici, în contextul în care ANRE este autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, sub control parlamentar, finanțată integral din venituri proprii, președintele instituției având calitatea de ordonator principal de credite. Conform legii, excedentele înregistrate la finalul fiecărui exercițiu financiar se reportează pe anul financiar viitor.

22. Referitor la actualul art. XXIV, semnalăm că la alin. (3) este utilizată abrevierea „Fondul”, fără ca aceasta să fi fost instituită anterior. Prin urmare, este necesară redarea denumirii integrale, observație valabilă și pentru alin. (7).

23. Cu privire la actualul art. XXV, la alin. (3) se impune reformularea, textul nefiind inteligibil în forma propusă de inițiator.

24. La actualul art. XXVI, în cadrul normei propusă la pct. 1 pentru alin. (6) al art. 1, pentru claritatea reglementării, recomandăm

reanalizarea și reformularea sintagmei „în legătură cu Hotărârea Guvernului nr. 239/2019”.

Aceeași observație este valabilă pentru toate situațiile similare.

Sesizăm că la pct. 2, în cadrul lit. g) este folosită expresia „furnizorii de ajutor de stat”, însă, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 25/2001, singura instituție care furnizează ajutorul de stat pentru programul vizat este CNI. În această situație, propunem reanalizarea normei în cauză.

La pct. 3, pentru evitarea repetării abrevierii CNI, sugerăm ca norma să debuteze astfel:

„(3) Pentru activitatea desfășurată în vederea aplicării prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 239/2019, CNI...”.

De asemenea, atributul din final „ale companiei” poate fi eliminat ca redundant, cu atât mai mult cu cât termenul „companiei” nu apare în actul normativ de bază.

25. La art.XXIX alin.(2), semnalăm că, în actuala redactare, norma este ambiguă și susceptibilă de a încălca principiul constituțional al neretroactivității legii.

Astfel, exprimarea „sporurile pentru condiții” este eliptică, iar prin folosirea sintagmei „*cuantumul acordat pentru luna decembrie 2019 se recalculează conform prevederilor Legii-cădru nr.153/2017, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta lege*” rezultă că, **în cazul sporurilor vizate și cuvenite pentru luna decembrie 2019, cuantumul acestora se va recalcula**, în acord cu modificările propuse în prezentul proiect la art.VI pct.8-20, **măsura ar putea fi considerată ca având caracter retroactiv.**

26. Semnalăm că, la actualul art. XXXII se redă numărul ediției Monitorului Oficial al României în care s-a publicat actul normativ ale cărui prevederi urmează a se aplica de la o dată ulterioară, iar **la actualul art. XXXIV nu se inserează numărul ediției în care s-a publicat actul care se preconizează că se va aplica ulterior.**

Ca urmare, pentru unitate în redactare, sugerăm adoptarea aceleiași soluții în ambele situații.

27. Cu privire la norma propusă pentru actualul art. XXXIV, semnalăm că Legea nr. 236/2019 a fost publicată în Monitorului Oficial al României, Partea I, nr. 1004 din 13 decembrie 2019, iar prevederile acestui act normativ au intrat în vigoare în data de 16 decembrie 2019 și sunt deja aplicabile.

Ca urmare, sugerăm revederea normei.

Totodată, expresia „nr. 296/2019” se va elimina ca inadecvată.

28. La actualul art. XXXV, pentru rigoarea redactării, partea dispozitivă va fi redată astfel :

„Art. XXXV.- La articolul 14 alineatul (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2013 pentru aprobarea Programului național de dezvoltare locală, publicată în Monitorului Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 22 aprilie 2013, aprobată prin Legea nr. 89/2015, cu modificările și completările ulterioare, după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d) cu următorul cuprins : ”.

29. La art. XXXVI, pentru respectarea uzanțelor normative, partea dispozitivă se va reformula astfel:

„Art. XXXVI. Alineatul (1) al articolului 19 din Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 563 din 9 iulie 2019, se modifică și va avea următorul cuprins:”

La textul propus pentru alin. (1) al art. 19, având în vedere că prin soluția propusă art. 19 nu se modifică în integralitate, marcarea „Art. 19” din debutul textului, se va elimina.

/ ~~PRESEDINTE~~ /

dr. Drăgă ~~ILIESCU~~

București
Nr.1022/18.12.2019